

10 27. septembar 2009.
godina Svjetskog dana srca

Intervju
sa prof. Suovaniemijem
**Kompanija
Biohit**

PZU APOTEKE HID-FARM, Bijač

Stručan i profesionalan pristup pacijentu

Gastroezofagealna refluksna bolest

Predstavljamo

Zavod za medicinu rada i sporta RS

Adolescencija
**Istine
i zablude**

ISSN 1512-9349

Klempave ili prominentne ušne školjke su kongenitalna malformacija koja se uočava odmah nakon rođenja. Roditelji vrlo rano primete tu deformaciju i vrlo često (pogotovo majke) veruju da je razlog tome što je dete spavalo na uvu, pa pokušavaju da to koriguju fisterom. Naravno, bez uspeha.

Rađena su mnoga istraživanja, tako da je utvrđeno da uvo skoro u potpunosti poraste u uzrastu od sedam do osam godina. Neki autori smatraju da je rast uva kod prosečnog deteta već u dobu od treće do pete godine oko 85% postignut i, naravno, nastavlja da raste do odraslog doba. Širina i rastojanje uva od skalpa (klempavost) menja se malo posle desete godine života.

Operacija korekcije klempavih ušiju se radi od šeste godine. Plastični hirurzi uglavnom preporučuju da se ova operacija uradi pred sam polazak u školu, zbog zadirkivanja druge dece i davanja različitih nadimaka detetu (Uške, Dambo, Klempa) što kasnije može da stvori kompleks. Međutim, prema statistici, najčešće se pacijenti za ovu vrstu operacije odlučuju između desete i dvaćesetpete godine života, naravno

Klempave uši

Doc. dr sc. med. Milan Jovanović
docent Medicinskog fakulteta u Beogradu
Klinika za opekotine, plastičnu i rekonstruktivnu hirurgiju KCS, Beograd

da ima i mnogo starijih pacijenata. Žene mogu da sakriju umereni stepen ušne deformacije svojom kosom. Ako uši mnogo štrbe, praktično nikakva frizura ne može ih sakriti.

Interesantno je da su mala deca od šeste do desete godine izuzetno motivisana za ovu vrstu operacije. Zna se da deca ne vole mnogo da idu kod doktora i da se boje na samu pomisao injekcije. Mi koji se bavimo ovom problematikom, u našem iskustvu videli smo mnogo dece koja se sama penju na hirurški sto i pokazuju izuzetnu saradnju (sem retkih izuzetaka) prilikom obavljanja ovog hirurškog zahvata, verovatno srećna što će se rešiti zadirkivanja svojih drugova.

Uvo može biti klempavo jednostrano, obostrano, zatim mogu biti oba uva klempava simetrično ili asimetrično.

Kod ovakvih ušiju pored klempavosti postoje veoma često i drugi različiti deformiteti ušne školjke.

Ukoliko je ugao između zadnje strane uva i glave veći od 30 stepeni onda kažemo da je uvo klempavo. Postoje još drugih uglova i parametara koji se posmatraju (npr. konhoskafoidni itd.) koje će ukoliko se odlučite za operaciju odrediti plastični hirurg pri pregledu. Da li je uvo klempavo može da zavisi i od njegovih dimenzija. Malo uvo može da izgleda sasvim normalno čak i ako je konhoskafoidni ugao širok, dok veliko uvo sa masivnim antiheliksničnim prevojem može izgledati klempavo. Zato potpuni uvid i mišljenje o vašim ušima mora dati plastični hirurg. Deca koja operišu klempave uši uglavnom nemaju jasnu predstavu kako treba da izgledaju njihove uši. Nijma je važno da se reše zadirkivanja svojih drugova, dok stariji pacijenti bi morali da imaju jasnu viziju kako bi trebalo da izgledaju njihove uši i u isto vreme uz konsultaciju svog hirurga da odrede realne mogućnosti svojih želja. Pri prvom pregledu hirurg bi trebalo da pita pacijenta da pokaže tačno kako bi želeo da izgledaju njegove uši, što će mu pomoći da razume pacijentova očekivanja.

Cilj operacije je da se koriguje klempavost, da se dobije prirodni oblik uva i otkloni psihološko opterećenje pacijenta. A to se postiže korekcijom gornjeg kraja uva, očuvanjem glatke i regularne linije heliksa, smanjenjem ugla postaurikularnog sulcusa itd. u zavisnosti od oblika uva a sve u cilju dobijanja normalne konfiguracije prirodnog uva.

Da bi bili pravi kandidat za operaciju klempavih ušiju morate imati objektivnu isturenost uva ili deformisanu konfiguraciju uva. Bilo kakva emocionalna nestabilnost ili nerealna očekivanja su vrlo važni faktori za negativnu selekciju pacijenta.

Prve operativne tehnike za rešavanje klempavih ušiju opisane su još davne 1845. kada su Difenbah, a kasnije Monks, prvi opisali ovu

pre operacije

posle operacije

pre operacije

posle operacije